

tror ikke, man kan forestille sig, at SF ville have accepteret at gå ind i et forlig, uden at bevillingerne var stigende.

Så er der yderligere den forskel, at budgetoverslagsårene tidligere netop var det, hr. Jørn Dohrmann siger, nemlig et bud, et gæt, en fremskrivning, hvor de under den nuværende regering, hvad man klart har givet besked om, ja, sådan foreligger det belyst i udvalget med ministerens samtykke, nu er præcise rammer, der skal overholdes.

Men hvis Dansk Folkeparti vil gå ind og sikre, at bevillingerne rent faktisk stiger, så synes jeg, det vil være interessant, så lad os få et tilsagn om det.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Jeg er en af dem, der kommer meget i naturen og lever meget i naturen, så jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jørn Jespersen: Hvad er det for en tanke, man fremsætter her, at vi vil anlægge motorveje i alle naturområder, i alle skovområder? Det er der jo slet ikke tale om. Det er kun nogle enkelte områder, hvor vi af hensyn til trafikikkerhed osv. vil forsøge at anlægge nogle motorveje. Dermed ikke sagt, at al natur skal ødelægges af motorveje. Det har der aldrig været tale om. Hvad er det for nogle indicier, SF forsøger at lægge ind i debatten her?

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen det var bare på grund af en antydning fra hr. Kofoeds kollega fra Venstre om, at når man lavede bynær skov, så skulle man også kunne komme derud, og derfor var motorveje ikke så dårlig en idé. Så gjorde jeg mig en smule munter over, om det betød, at der skulle anlægges motorvej.

Men den mere seriøse del af spørgsmålene i debatten, som jeg ikke har fået noget svar på, er jo, hvad partierne mener om Frederikssundmotorvejen og motorvejen gennem Gudenådalen. Det har stor betydning for det her lands naturpolitik, for hvis vi med den en hånd bevilger penge til ny natur og med den anden hånd bevilger penge, mange flere penge, til motorveje, som ødelægger eksisterende natur, så er det da paradoksalt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Vi går videre i ordførerrækken.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Pæn og nydelig, det er, hvad man kunne sige om regeringens redegørelse om Danmarks natur. Der står virkelig meget om utrolig lidt. Det sidste ved man kun, fordi denne redegørelse selvfølgelig må ses i lyset af, at miljøministerens budget er skrumpet ind til et niveau, så ministeren ved denne finanslovforhandling kun havde 50 mio. kr. at gøre godt med.

Det er, efter at finansministeren og regeringen har barberet det samlede miljøbudget i milliardstørrelsen. Efter den massakre fik miljøministeren allernådigst hele 50 mio. kr. at lege med mod selvfølgelig at sørge for at sælge så mange skovløberboliger, at han senere kan betale pengene tilbage igen.

I folkemunde hedder det at fodre hunden med dens egen hale. For den hale skal der iværksættes tre-fire pilotprojekter med nationale naturområder, der skal gøres mere på habitat-områderne, og ja, så skal der også rejses ny bynær skov, selvfølgelig med større folkelig deltagelse, mere debat, mere borgerinvolvering, flere børn og unge ud i naturen. 50 mio. kr. og kun i 1 år – jeg siger velbekomme.

Det Radikale Venstre mener, der er behov for i alt fald fem store initiativer på det her område.

For det første skal folkeoplysningsindsatsen øges med udgangspunkt i »Agenda 21«-arbejdet, De Grønne Guiders arbejde, Det Økologiske Råds arbejde, Naturrådets arbejde og alle de andre folkelige organisationers arbejde. Et arbejde, som tidligere er blevet understøttet af bl.a. Den Grønne Fond, som regeringen dog straks nedlagde. Nu vil man så genoprette dette arbejde med en lille bitte bevilling. Er det bæredygtigt først over en kam at lukke en række miljøprojekter og derefter at gå i gang med det samme igen?

For det andet er der brug for en sammenhængende plan for landbrugets rolle som naturforvalter med bindende mål for reduktion i udvaskningen af kvælstof og fosfor samt en afviklingsplan for brugen af pesticider.

For det tredje en sammenhængende plan for, hvordan vi beskytter eksisterende natur og lægger ny natur til bl.a. gennem en omlægning af EU's landbrugsstøtteordninger. Der bør opstilles bindende mål for, hvor meget af Danmarks areal f.eks. landbruget skal råde over, og hvor meget der skal være til det, man kunne kalde ren natur, en plan, som selvfølgelig skal vise vej til det mål, som vi alle er enige om, nemlig at tilbagegangen i biodiversiteten skal være stoppet i 2010.